

IX. Holhouslautakunta.

Holhouslautakunnan vuodelta 1921 antama kertomus oli seuraava:

Holhouslautakunnan jäsenistä oli varatuomari G. Normén crovuorossa vuoden 1920 lopussa, mutta jäi hän edelleen jäseneksi lautakuntaan vuosiksi 1921—24 valtuuston joulukuun 15 p:nä tekemän päätöksen mukaan; lautakuntaan kuului sitä paitsi vuonna 1921 puheenjohtaja ent. esittelijäsihteeri J. A. Nordman, hallitusneuvos A. Rikberg ja varatuomari E. Pekkala. Viimeksimainittu otti kuitenkin osaa lautakunnan istuntoihin ainoastaan helmikuun 2 p:ään, jolloin hän tuli estetyksi työskentelemästä lautakunnassa. Tämän johdosta valitsi valtuusto helmikuun 23 p:nä varatuomari T. Kurkelan hänen sijastaan olemaan jäsenenä holhouslautakunnassa vuoden 1922 loppuun. Lautakunnan sihteerinä toimi esittelijäsihteeri I. Groundstroem.

Holhouslautakunta kokoontui kerran viikossa, paitsi kesä-, heinä- ja elokuulla, jolloin kokouksia oli ainoastaan kuukauden ensimmäisenä ja kolmantena perjantaina. Kokousten luku nousi 43:een.

Lautakunnan holhouskirjan kappaleessa oli 1921 vuoden alussa mainittuina kaikkiaan 636 holhousta, joista 352 perustui määräykseen ja 284 oli laissa määrättyjä holhouksia, sekä 121 uskotunmiehentointa. Raastuvanoikeuden pitämästä holhouskirjasta on vuoden varrella lautakunnan holhouskirjaan kirjoitettu 1920 vuoden jälki- ja 1921 vuoden alkupuoliskolla lisäksi tulleet kaikkiaan 169 holhousta ja uskotunmiehentointa. Vuoden varrella holhouskirjassa siten mainituista 926 holhouksesta ja uskotunmiehentoimesta poistettiin kuitenkin erinäisistä syistä vuoden varrella 115. Tämän johdosta oli lautakunnan holhouskirjan kappaleessa 1921 vuoden päättyessä kaikkiaan 811 holhousta ja uskotunmiehentointa eli 688 holhousta, joista 378 perustui määräykseen ja 310 oli laissa määrättyjä, sekä 123 uskotunmiehentointa.

Vuoden varrella sai lautakunta kaupungin ruotsalaisten, suomalaisten ja saksalaisten evankelisluterilaisten seurakuntain kirkkoherranvirastoilta vastaanottaa säädetyt luettelot niistä 1920 vuoden jälki- ja 1921 vuoden alkupuoliskolla kuolleista näiden seurakuntain jäsenistä, joiden jälkeensäjättämille alaikäisille lapsille holhooja ehkä olisi määrättävä, ja katsoi lautakunta 38:lla mainituista kuolinpesistä olevan sellaisen varallisuuden, että tili alaikäisten omaisuuden hoidosta olisi annettava. Muilta kaupungin seurakunnilta lautakunta ei saanut vastaanottaa tuollaisia luetteloja.

Vuoden varrella on lautakunnan pyynnöstä määrätty tai on lautakunnan mieltä kuultu määrättäessä holhoojia 94 ja uskottujamiehiä 67 tapauksessa sekä 21 täysi-ikäisen henkilön asettamista holhouksenalaiseksi ja 3 tuollaisen henkilön vapauttamista holhouksesta koskevassa asiassa, samoin

kuin 3 tapauksessa holhousajan pidentämisestä sekä 8 kysymyksessä, jotka koskivat lasten kasvatusoikeuden ottamista pois vanhemmilta.

Niinkään antoi lautakunta lausunnon 48 tapauksessa alaikäisten kiinteistön myyntiä, 9 tapauksessa ala-ikäisten kiinteistön kiinnitystä ja 1 tapauksessa alaikäisten kiinteistön vuokraamista koskevassa asiassa sekä käsittelee 15 kysymystä lainan ottamisesta, 4 kysymystä, jotka koskivat oikeutta kantaa holhotille tulevia varoja ja 2 kysymystä, jotka koskivat oikeutta korvausta vastaan hankkia kiinteistöjä.

Kaikkiaan 141 holhoojaa ja uskottuamiestä laiminlöi antaa holhouslain 51 §:ssä säädetyn ajan kuluessa tilin holhottiensa omaisuuden hoidosta, minkätähden lautakunta holhouslain 53 §:n säännöksen mukaan siitä ilmoitti raastuvanoikeudelle.

Niissä tapauksissa, jolloin lautakunta on velvoittanut asianomaiset holhoojat ja uskotutmiehet oikaisemaan antamiaan laskuja tai heiltä vaatinut lietoja ja todisteita, on lautakunnan osoituksia ja määräyksiä noudatettu muissa paitsi 10 tapauksessa, joista lautakunnan sentähden täytyi tehdä ilmoitus raastuvanoikeudelle.

81 holhouksesta ja uskotunmiehentoimesta määräsi raastuvanoikeus joko asianomaisten tekemästä ja lautakunnan hyväksymästä anomuksesta tai lautakunnan esityksestä että vastaiset tilit holhousvarain hoitamisesta saavat käsittää vuotta pitemmän ajan.